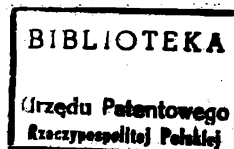

Warszawa, 15 stycznia 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

G01c 1/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 25659.

Kl. 42 c, 4.

Kiwa Goldberg
(Katowice, Polska).

Kątomierz z linijką.

Zgłoszono 4 stycznia 1936 r.
Udzielono 21 października 1937 r.

Przyrząd według wynalazku służy do mierzenia kątów i długości, a mianowicie umożliwia równoczesne odczytywanie wartości kątowych i długości ramion kątów, wykreślanie ramion dowolnych kątów, odkreślanie dowolnych długości ramion kątów i zakreslanie pewnej liczby łuków współśrodkowych.

Kątomierz z linijką jest wykonany z przezroczystego celuloиду lub innej masy przezroczystej o grubości niezbędnej do zachowania sztywności materiału.

Podstawa kątomierza posiada pośrodku, od strony wewnętrznej, półkolistą języczek, zaopatrzony w otwór okrągły w miejscu stanowiącym środek koła. Pośrodku podstawy nakreślone są dwie proste prosto-

padłe do siebie i przecinające się w środku koła, to jest w miejscu, w którym znajduje się okrągły otwór, przy czym jedna z tych prostych pokrywa średnicę kątomierza. Służą one do ścisłego określania środka otworu.

Obrotowa linijka posiada na dolnym końcu w odległości równej promieniowi języczka podstawy okrągły otwór odpowiadający otworowi podstawy. Od otworu tego nakreślona jest linia podłużna, wzdłuż której wycięta jest szczelina o krawędzi zaopatrzonej w podziałkę długości z punktem zerowym przypadającym w środku okrągłego otworu. W linijce wycięte są również owalne otwory równoległe do szczeliny i przypadające w równych od

siebie odstępach odpowiadających znajdu-
jącej się obok podziałce. Cały przyrząd
zestawia się w ten sposób, ażeby okrągły
otwór podstawy pokrył się z otworem li-
nijki. Następnie łączy się kątomierz z li-
nijką nitem przepuszczonym przez okrągły
otwór. Uzyskuje się przez to możliwość obra-
cania linijki dookoła punktu stanowiącego
środek koła.

Sposób posługiwania się przyrządem
jest następujący: po nałożeniu średnicy
przyrządu na zaznaczoną linię w ten spo-
sób, by wierzchołek mierzonego kąta po-
krywał się ze środkiem przyrządu, obraca
się linijkę w kierunku drugiego ramienia
kąta aż do pokrycia się z nim. Na łuku w
punkcie przecięcia się z podziałką linijki
odczytuje się wartość mierzonego kąta, a
na podziałce — długość danego ramienia.
Przy pomocy wyciętej w linijce szczeliny
można ponadto wykreślać ramiona dowol-
nych kątów, a przez umieszczenie ostrza
ołówka w owalnych otworach i równoczes-
ne obracanie linijki można zakreślać sze-
reg łuków współśrodkowych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kątomierz z linijką, znamien-
nym, że linijka jest osadzona obrotowo za
pomocą czopa przetkniętego przez otwór
w linijce oraz odpowiadający mu otwór
wykonany w języczku podstawy kątomie-
rza.

2. Kątomierz z linijką według zastrz.
1, znamien- tym, że na linijce nakreślona
jest linia prosta przebiegająca przez śro-
dek otworu.

3. Kątomierz z linijką według zastrz.
1, 2, znamien- tym, że wzdłuż linii prostej
wycięta jest w linijce szczelina o krawędzi
zaopatrzonej w podziałkę długości.

4. Kątomierz z linijką według zastrz.
1 — 3, znamien- tym, że po lewej stro-
nie wyciętej szczeliny podłużnej i równole-
gle do niej wykonany jest w linijce szereg
owalnych otworów rozmieszczonych w jed-
nakowych odstępach i służących do zakre-
ślenia łuków.

Kiwa Goldberg.

